

Sygn. akt III RC 224/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego E. S. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego A. S.

przeciwko J. S.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego J. S. na rzecz małoletniego syna E. S. urodzonego (...) w W. tytułem alimentów kwotę 1600 (tysiąc sześćset) złotych miesięcznie płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego A. S. z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca, z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie płatności rat, poczynwszy od dnia 2 czerwca 2017 roku;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. wyrokowi z pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego J. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 960 (dziewięćset sześćdziesiąt) złotych tytułem niewiszczonych kosztów sądowych;

V. znosi koszty procesu między stronami.

Sygn. akt III RC 224/17

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Pruszkowie dnia 2 czerwca 2017 r. wpłynął pozew małoletniego E. S. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego A. S. przeciwko J. S. o zasądzenie alimentów w kwocie 3000 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi poczynwszy od czerwca 2017 r. W uzasadnieniu pozwu zostało wskazane, iż J. S. i A. S. są rodzicami małoletniego E. S.. Rodzice małoletniego do około połowy 2014 r. zamieszkiwali wspólnie w domu stanowiącym ich współwłasność i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. Pozwany wyprowadził się i zadeklarował płacenie tytułem alimentów kwoty 500 zł miesięcznie, a z tej kwoty dokonywał również odliczeń wydatków, które nie były związane z dzieckiem. Strona powodowa w dalszej kolejności wskazała, iż pozwany mógł zarabiać ok. 25 000 zł miesięcznie. Pod koniec 2016 r. pozwany poinformował matkę małoletniego, iż zwolnił się z pracy. W 2017 r. podjął zawieszoną uprzednio działalność gospodarczą pod firmą (...) i obecnie specjalizuje się w (...). Pozwany jest właścicielem nieruchomości, które wynajmuje (mieszkania w Ł., mieszkania w W., działki w T. i apartamentu w W.) oraz posiada oszczędności w wysokości 500 000 zł. Pozwany ukończył płątną szkołę

podyplomową. W pozwie zostały określone koszty utrzymania małoletniego powoda na kwotę ok. 4500 zł. Na przedmiotową kwotę składają się następujące koszty: basen 200 zł, M. 80 zł, j. angielski 700 zł, opłaty szkolne i wycieczki szkolne 100 zł, podręczniki i przybory szkolne 50 zł, lekarstwa i wizyty lekarskie 100 zł, dentysta i ortodonta 300 zł, sprzęt sportowy 50 zł, ubrania 130 zł, buty 75 zł, wakacje 1200 zł, rozrywka 50 zł, książki i gry 150 zł, telefon 60 zł, kieszonkowe 50 zł. Strona powodowa wskazała następujące koszty utrzymania domu: media, ubezpieczenie, ogród, drobne naprawy 2000 zł, kredyt 5600 zł, zakupy spożywcze 900 zł, chemia, kosmetyki 300 zł. Część z tych kosztów w wysokości ok. 1500 zł została doliczona do kosztów utrzymania powoda. Pozwany nie partycypuje w kosztach utrzymania domu, którego jest współwłaścicielem, nie uczestniczy w spłacie kredytu, który również zaciągnął z matką małoletniego powoda. Powód zabiera syna raz albo dwa razy w miesiącu, czasami wyjeżdża z synem na kilka dni (k. 3-7).

W dniu 10 października 2017 r. do sprawy wpłynęła odpowiedź na pozew, w której J. S. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 600 zł. W uzasadnieniu wskazał m.in., że opłaca regularnie na syna alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie, pokrywa koszty jego utrzymania w trakcie kontaktów, zapewnia mu wówczas atrakcje. Pozwany zgodnie z umową stron spłaca całe ubezpieczenie kredytu w kwocie 300 zł miesięcznie, gdzie połowa przypadłaby na matkę małoletniego. Zakwestionował niektóre z wydatków wskazując, iż są one wynikiem bardzo wysokiej stopy życiowej. Ponadto podniósł, iż poniósł nakład w kwocie 100 000 zł na adaptację parteru budynku mieszkalnego stron pod działalność gospodarczą matki powoda. Wskazał, iż ma także obowiązek alimentacyjny wobec starszych córek w łącznej kwocie 1800 zł (k. 72-75).

A. S. w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo w całości, zaś J. S. początkowo uznawał powództwo do kwoty 600 zł i w pozostałym zakresie wnosił o jego oddalenie. Przed zamknięciem rozprawy uznał powództwo do kwoty 700 zł (k. 258, protokół płyta CD k. 259, k. 454, k. 456v).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni E. S. urodzony (...) jest synem A. S. i J. S.. Zamieszkuje wraz z matką w N.. Uczęszcza do IV klasy szkoły podstawowej w R.. Chodzi na zajęcia dodatkowe z języka angielskiego dwa razy w tygodniu. W przyszłym roku planowane są lekcje trzy razy w tygodniu. Koszt jednej lekcji to 60 zł. Na lekcje tenisa uczęszczał od zeszłego roku szkolnego, gdzie koszt lekcji wynosił 120 zł. Chodzi na basen dwa razy w miesiącu, opłata za wejście wynosi 25-30 zł. Chodził kiedyś także na naukę pływania. Ogólnie jest zdrowy. Nie toleruje (...)i musi unikać jedzenia (...)i (...). Od ponad 2 lat nosi aparat ortodontyczny, który zakładany jest na 8 godzin dziennie. Aparat kosztował ponad 2000 zł. Co miesiąc chodzi na kontrole do ortodonta, co stanowi koszt 80 zł, jeśli aparat nie wymaga korekty, a jeśli wymaga to wizyta kosztuje 400 zł. Ojciec wiedział, że syn nosi aparat, raz zawoził go do ortodonta. Małoletni chodzi także na wizyty do stomatologa.

W 2018 roku małoletni nie był na feriach zimowych. Nie był w poprzednim roku z ojcem na wakacjach, jak również ojciec nie zapewniał mu żadnych wyjazdów. Widuje się z ojcem raz lub dwa razy w miesiącu. Ojciec zabierał go czasami na jedną noc, nigdy na dłużej. Ostatnio często jeżdżą na działkę. Nie otrzymuje prezentów od ojca. Na urodziny ostatnio dostał 100 zł od taty. Ojciec zabrał go w czerwcu na basen i pizzę. Był z ojcem na święta w (...). W ubiegłym roku ojciec zabrał syna do S. na galę (...), gdzie byli 1,5 dnia.

Koszty potrzebne do pokrycia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego E. S. wynoszą około 2800 zł miesięcznie, w tym: koszty mieszkaniowe 300-350zł, wyżywienie 800-1000 zł, zajęcia dodatkowe i rozrywka 700 zł (język angielski, basen, kino, teatr), ubranie i obuwie 200 zł, wydatki szkolne wraz z wycieczkami 100zł, aparat ortodontyczny 60 zł, wizyty lekarskie 100 zł, wakacje 400 zł, kieszonkowe 50 zł, chemia i kosmetyki 50 zł.

A. S. ma (...) lata, zamieszkuje wraz z synem w N. w domu stanowiącym współwłasność jej i J. S., który został kupiony w 2008 r. na kredyt, gdzie rata spłaty wynosi 5500 zł. Od maja 2018 r. kredyt spłacany jest po połowie przez A. S. i J. S.. Do tego czasu kredyt spłacała jedynie A. S., która przez 8 lat sama ponosiła koszty związane z utrzymaniem nieruchomości. Na parterze domu A. S. prowadziła działalność gospodarczą w postaci (...), na piętrze

zaś mieszkała razem z synem. Pod koniec 2017 roku otrzymała pismo od J. S. wzywające do oddania góry domu i wówczas postanowiła o zamknięciu (...). Działalność została zawieszona z dniem (...)

W okresie od (...) roku do (...) roku A. S. była zatrudniona na umowę o pracę na stanowisku (...), gdzie w okresie od lipca do grudnia 2017 roku otrzymywała wynagrodzenie na poziomie około 12 000 zł netto miesięcznie. Ponadto otrzymała od pracodawcy samochód do korzystania również do celów prywatnych i z tego tytułu miała doliczane do przychodu 250 zł miesięcznie. Z uwagi na rozwiązanie stosunku pracy pracodawca wypłacił jej rekompensatę w kwocie 90 000 zł brutto. Obecnie A. S. nie pracuje, jest w trakcie rekrutacji i zakłada, iż będzie uzyskiwać wynagrodzenie na porównywalnym poziomie jako dotychczas. Po zawieszeniu działalności gospodarczej przeprowadziła się na parter domu. Piętro domu zostało wynajęte przez J. S. osobom trzecim. W zakresie prowadzonej działalności gospodarczej A. S. miała także wpisany przedmiot: (...) i sporadycznie zdarzało się, że (...). W 2015 roku uzyskała ona dochód brutto w kwocie około 192 000 zł, a w 2016 roku około 250 000 zł. W 2017 roku uzyskała dochód w kwocie około 17 000 zł, przy przychodzie około 170 000 zł i kosztach około 150 000 zł.

W domu w N. są osobne liczniki na prąd i wodę, na gaz jest jeden licznik. Opłaty miesięczne za prąd wynoszą około 200 zł za całą nieruchomość, za wodę 150 – 200 zł, za szambo 150 zł. Poności opłaty za Internet 60 zł oraz za serwis (...)40 zł. Stara się, zapewnić aby syn był raz w miesiącu w teatrze i dwa razy w miesiącu w kinie. Koszt biletu do teatru to 80-130 zł, a za kino 40-50 zł. Daje synowi 20 zł tygodniowo kieszonkowego.

W okresie wspólnego zamieszkiwania A. S. i J. S. nie wyjeżdżali na wakacje. W 2017 r. A. S. była z synem i matką we W., za co zapłaciła za całość około 15 000 zł za 12 dni. Gdyby nie jechała z nimi jej matka, to wówczas koszt wynosiłby 12 000 zł. W lutym 2018 r. była z synem na (...), co pociągnęło wydatek 18 000 zł. W najbliższe wakacje A. S. zaplanowała wyjazd z synem na tydzień na M., a następnie przez 2 tygodnie małe dzieci będą w G. u babci. Potem zabierze go nad morze do R. i do K.. Myślała o tym, żeby zapisać syna w G. do szkoły windsurfingowej, co stanowi koszt ponad 1000 zł. Całość wydatków na całe wakacje oszacowała na kwotę 8000-9000 zł. Ojciec dziecka nie proponował nic odnośnie wakacji. Pisała do niego w tej sprawie już w styczniu, ale nie otrzymała odpowiedzi. Zdarzyło się kilka razy, że odmawiała kontaktu ojca z synem, jeśli miała już coś zaplanowane. Do lipca 2017 r. otrzymywała od ojca dziecka 350 zł, ale jak coś kupił synowi, to odliczał od tej kwoty, od lipca 2017 r. otrzymuje 600 zł. Uważa, że dochody uzyskiwane przez J. S. są na poziomie kwoty 20 000 zł.

J. S. ma (...) lat. Od 4 lat nie mieszka w N. z synem E. i jego matką. Po wyprowadzce zamieszkiwał w W. przy ul. (...). Następnie na moment zamknięcia rozprawy zamieszkiwał w (...), gdzie rozpoczął pracę. Kiedy zamieszkiwał z A. S. prowadził działalność gospodarczą i pracował w (...) do 2012 roku. W 2016 roku prowadził działalność i pracował w ramach stosunku pracy. W 2017 roku w trakcie niniejszego postępowania od (...) r. do (...) r. pracował w (...) z siedzibą w P. na stanowisku (...), gdzie w sierpniu 2017 r. uzyskał wynagrodzenie w kwocie 4 701,89 zł brutto, we wrześniu 13 024,47 zł brutto, a w październiku 13 179,27 zł brutto. Po stracie pracy prowadził tylko działalność gospodarczą, którą zawieszał na okres zimowy. Działalność przynosiła dochód, w 2016 roku uzyskał z niej dochód 15 866,96 zł, gdzie przychód wynosił 257 470,25 zł. Z umowy o pracę uzyskał w 2016 r. dochód 147 478,62 zł brutto. Łączny dochód brutto J. S. w 2016 r. wyniósł 163 345,58 zł. J. S. wskazywał, że ma problemy ze znalezieniem pracy z uwagi na wiek oraz problemy z kręgosłupem.

Aktualnie jego działalność gospodarcza jest zawieszona. Od kwietnia 2018 r. J. S. pracuje w (...) na umowę o pracę, która została zawarta na pół roku. Pracuje w (...) i otrzymuje wynagrodzenie miesięczne netto 1200 euro. Wynajmuje w (...) mieszkanie za 300 euro, na wyżywienie wydaje 300 euro, na bilet komunikacji 55 euro miesięczny. Jeśli sprawdzi się po półrocznym okresie pracy, to otrzyma awans, a wynagrodzenie wzrośnie o 20%.

J. S. jest właścicielem mieszkania w W. oraz w Ł.. Jest współwłaścicielem razem z A. S. domu w N. i wraz ze swoją matką kolejnego mieszkania w W. na W.. Posiada też zabudowaną domkiem nieruchomość pod P., wykorzystywaną jako działka letniskowa.

Mieszkanie w W. o pow. 85 m.kw. nabył w 2006 r. Połowę otrzymał w ramach darowizny od rodziców, a na pozostałą część wziął kredyt w kwocie 90 000 zł. Rata spłaty wynosi 550 zł. Czynnosc za mieszkanie wynosi 1200 zł. Obecnie jest

wynajmowane za 1800 zł i od tej kwoty odprowadzany jest podatek. Ma zaległość w opłatach czynszowych na kwotę 4500 zł.

Mieszkanie w Ł. kupił wspólnie z A. S.. Kiedy rozstali się sam spłacał mieszkanie. Następnie w ramach porozumienia A. S. przekazała swój udział w nieruchomości na jego rzecz. Wartość mieszkania to 250 000zł. Mieszkanie przeznacza na wynajem studentom. Od maja wynajmuje w nim pokój jedna osoba za 500 zł miesięcznie.

Działkę pod P. J. S. kupił około 15 lat temu za 70 000 zł. Na działce jest domek rekreacyjny za który zapłacił 30 000 zł.

Posiada udział w mieszkaniu położonym w W.-W. w wysokości 1/10 części, w pozostałej części współwłaścicielem jest jego matka. Wartość mieszkania to 450 000zł. Mieszkanie stoi puste. J. S. ma w planach sprzedaż mieszkania w Ł. i urządzenie mieszkania w W..

Jest współwłaścicielem domu w N. wraz z A. S., na który został wzięty kredyt na kwotę 1 000 000 zł. Od maja 2018r. spłaca połowę rat kredytu, którego pełna rata wynosi około 5000 zł.

Posiada samochód, który jest obciążony w kwocie 5000 euro u kontrahenta, który ma jego kartę pojazdu.

J. S. na zadłużenie z tytułu czynszu za mieszkania na łączną kwotę około 5000 zł. U rodziny ma długu w kwocie około 30 000 zł. W 2013 roku matka przekazała mu 50 000 zł na inwestycje. W 2018 roku wypłacił te środki z rachunku.

J. S. ma łącznie z małoletnim E. S. 4 dzieci. Na najstarszą córkę ma zasądzone alimenty w kwocie 1000 zł. Córka jest już pełnoletnia, ma (...) lat. Płaci on na nią zaległe alimenty, gdzie pozostało jeszcze 3 miesiące płatności. Na dwie młodsze córki ma zasądzone alimenty po 800 zł. Córki mają po (...) i (...) lat i uczą się jeszcze. Dotychczas na syna E. ma zasądzone alimenty w kwocie 600zł.

J. S. ma nieregularne kontakty z synem. Kiedy mieszkał w Polsce widywał się z nim dwa razy w miesiącu. Nie był na wakacjach od kilku lat. Jeśli były wyjazdy to zawsze z dziećmi. Zadeklarował zabranie syna na działkę w sierpniu tego roku. Kiedy rozstawał się z matką dziecka, to umówili się, że będzie płacił 500 zł miesięcznie na rzecz syna. Kiedy mieszkali razem zawsze były nieporozumienia w kwestii wydatków.

J. S. ma (...), musi mieć rehabilitację na (...), raz w tygodniu masaże, winien uczęszczać na basen. Posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim na okres do (...) Jest zdolny do podjęcia pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpis zupełny aktu urodzenia k. 8, PIT-36 k. 10-29, wydruki z Internetu k. 30-34, wydruk z CEiDG k. 35, zaświadczenie k. 36-44, wydruk z poczty elektronicznej k. 45, skierowanie k. 77, historia choroby k. 80-86, kopia wyroku k. 87, kopia ugody k. 88, karta informacyjna z izby przyjęć k. 89, wydruki z CEiDG k. 90-91, decyzja k. 92, pismo banku k. 93, umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 97-98, świadectwo pracy k. 108, pismo spółdzielni mieszkaniowej k. 109, decyzja k. 114-116, kopia aktu notarialnego k. 117-121, wydruk z księgi wieczystej k. 122-123, potwierdzenie przelewu k. 126-153, zestawienie wydatków k. 154-178, zestawienie spłat kredytu k. 179-182, potwierdzenie wykonania przelewu k. 183-222, wydruki z Internetu k. 223-232, rachunek k. 233-234, potwierdzenie przelewu k. 235-247, faktury k. 248-251, potwierdzenie przelewu k. 252-255, faktury k. 256-257, kartoteka księgową za 2017 r. k. 272, zaświadczeni o zarobkach k. 273, faktura k. 276, wiadomość e-mail k. 278, faktury k. 279, oświadczenie k. 280, faktura k. 281-282, zeznanie podatkowe k. 284-291, opinia psychologiczna k. 301-302, faktura k. 305-306, zlecenie k. 307, faktura k. 308-315, potwierdzenie wykonania przelewu k. 316-328, rachunki k. 328v-329v, wydruki z Internetu k. 334-336, faktura k. 337-338, k. 340, dokument podróży k. 341, wydruki z Internetu ofert k. 342-361, potwierdzenie przelewu k. 369, pismo spółdzielni mieszkaniowej k. 370, wezwanie do zapłaty k. 371, umowa k. 372, zestawienie kosztów miesięcznych k. 373, zaświadczenie lekarskie k. 374, faktury k. 375-381, rozliczenie miesięcznej zaliczki k. 385-386, wydruk z wiadomości e-mail k. 387-392, informacja z US k. 407-408, zaświadczenie o zarobkach k. 416-417, zestawienie dochodów firmy za 2017 r. k. 418, porozumienie o rozwiązaniu umowy k. 423-425, zeznania świadka I. W. k. 426-427, protokół płyta CD k. 428, odpowiedź na wniosek

k. 439-440, oferta wyjazdu k. 444-445, dokumenty dotyczące zakupu roweru k. 446-448, informacja z CEiDG k. 449, wydruk z poczty elektronicznej e-mail k. 450-453, przesłuchanie A. S. k. 454v-455v, przesłuchanie J. S. k. 455v-456v.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Wskazać należy, że dokumenty złożone do sprawy przez strony nie budziły wątpliwości Sądu. Część z nich została złożona w kserokopiach, jednak strony nie kwestionowały ich prawdziwości.

Sąd nie oparł się na paragonach złożonych do sprawy, albowiem nie są one rachunkami imiennymi i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby.

Zeznanie świadka I. W. Sąd uznał za wiarygodne. Przesłuchanie to korespondowało z przesłuchaniem A. S. w zakresie uznanym za wiarygodne.

Przesłuchania stron postępowania Sąd uznał za wiarygodne w takich zakresach, w jakich się pokrywały, a także w tych zakresach, które były poparte dokumentami. Sąd nie uznał jedynie w części zapewnień przedstawicielki ustawowej powoda w zakresie potwierdzenia pisemnie przedstawionych wydatków na syna. Ocena ta została podyktowana wskazaniami wiedzy ogólnej, które pozwalają sądowi na ocenę podstawowych potrzeb osób ubiegających się o alimenty.

Przesłuchania stron różniły się częściowo, jednak różnice te nie wpływały na wiarygodność złożonych depozycji, albowiem odzwierciedlały jedynie subiektywne zapatrywanie stron w zakresie możliwości zarobkowych J. S. i konieczności dokonywania pewnych wydatków.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W rozpoznawanej sprawie A. S. dochodziła zasądzenia od J. S. na rzecz małoletniego syna E. S. alimentów w kwocie 3000 zł miesięcznie.

Ocenę żądania zasądzenia alimentów na rzecz małoletniego powoda należy rozpocząć od wskazania, iż na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łżenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 kro). Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej, przy czym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka. A przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i statusowi rodziców. Należy mieć zatem na względzie zarówno koszty utrzymania dziecka (wyżywienie, mieszkanie, leczenie, odzież) jak i koszty jego wychowania (pielęgnacja, opieka, dbałość o rozwój fizyczny i intelektualny).

Biorąc pod uwagę, iż przez usprawiedliwione potrzeby dziecka należy rozumieć nie tylko potrzeby elementarne polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które pozwalają na stworzenie uprawnionemu warunków bytowania odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia i statusowi rodziców.

Zdaniem sądu kwota 3000 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda dochodzona od pozwanego nie jest zasadna. W ocenie sądu koszty utrzymania małoletniego oscylują wokół kwoty 2800 zł miesięcznie. Już tego względu należy podkreślić, iż zasądzone alimenty nie mogą przewyższać usprawiedliwionych potrzeb. W kwocie 2800 zł znajdują pokrycie wydatki ustalone przez sąd jako usprawiedliwione. W sprawie zostało ustalone, iż małoletni powód zamieszkuje od kilku lat tylko z matką w połowie domu stanowiącego współwłasność jego matki i ojca, którego koszty utrzymania ponoszą od maja 2018 r. oboje rodzice, tak samo jak raty kredytu. Pozwany nie przekazuje żadnych środków pieniężnych poza kwotą 600 zł dobrowolnie płaconych alimentów, nie uczestniczy także w utrzymaniu małoletniego w inny sposób.

Przechodząc do poszczególnych potrzeb małoletniego należy zaznaczyć kilka kwestii. Sąd uwzględnił wydatki związane z wypoczynkiem letnim, albowiem małoletni dotychczas wyjeżdżał z matką, zaś ojciec nie dokładał się do tych kosztów, jak również nie zapewniał synowi wypoczynku we własnym zakresie. Z tego też względu, w ocenie Sądu, matka winna mieć zabezpieczone środki na zapewnienie wypoczynku dla dziecka. Sąd przyjął w ramach usprawiedliwionych potrzeb za zasadne dwa wyjazdy w roku na łączną kwotę 5000 zł, a zatem na poziomie wskazanym przez pozwanego w odpowiedzi na pozew. Deklarowane przez matkę małoletniego wydatki na wypoczynek Sąd uznał zawyżone, wyższe niż standardowe. Jeżeli przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda jest w stanie zagwarantować wypoczynek za większe pieniądze, to nic nie stoi na przeszkodzie, jednakże nie można przyjąć, iż będą to wydatki, konieczne do pokrycia usprawiedliwionych potrzeb dziecka.

Sąd uwzględnił wydatki związane z wyżywieniem na poziomie wskazanym w pozwie z uwagi na relatywnie wysoką stopę życiową rodziców powoda.

Wydatki na potrzeby mieszkaniowe małoletniego powoda stanowi udział w całości wydatków przypadający proporcjonalnie na każdego z współmieszkańców.

W przypadku kosmetyków i środków czystości Sąd przyjął, iż te wydatki są w nieco niższej kwocie.

Wydatki związane z leczeniem ortodontycznym nie zostały potwierdzone, w takim zakresie, jak zostało to wskazane w pozwie. Małoletni ma założony aparat ortodontyczny. Sąd uwzględnił wydatek związany z jego zakupem, ale nie jako wydatek liczony jednorazowo, czy też w ramach rozliczenia rocznego, albowiem jest to znaczny koszt, co zdaniem Sądu należało rozłożyć na okres co najmniej 3 lat.

Wydatki związane z zajęciami dodatkowymi (lekcjami języka angielskiego oraz basenem), na które uczęszcza małoletni należało rozliczyć w stosunku rocznym, przy podziale wydatków na 12 miesięcy. Sąd uwzględnił także koszty związane z kieszonkowym i rozrywką jednakże na niższym poziomie niż wskazywała matka małoletniego.

Sąd uwzględnił w tej sprawie okoliczność, iż udział pozwanego w kontaktach z synem jest znikomy. W takiej sytuacji bezpośrednia piecza nad małoletnim powodem spoczywa na jego matce. W tym wypadku A. S. wykonuje również swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniego. W takiej sytuacji pozwany winien zapewnić pokrycie kosztów utrzymania małoletniego syna w większym zakresie niż matka małoletniego. To podstawowe założenie podlegało następnie ocenie pod kontem możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, ilości osób na jego utrzymaniu, przy uwzględnieniu tych okoliczności po stronie A. S..

Decydująca dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego J. S. w niniejszej sprawie stała się ocena jego możliwości zarobkowych i majątkowych, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Należy zaznaczyć, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż J. S. ma (...) lat, zamieszkuje i pracuje aktualnie w (...), gdzie uzyskuje dochód na poziomie 5000 zł netto miesięcznie. Czerpie także korzyści z wynajmuj mieszkań, których jest właścicielem. Wcześniej prowadził także działalność gospodarczą. W 2017 roku w sumie uzyskał dochód w przeliczeniu na okres miesiąca w kwocie około 9 600 zł.

Sąd wziął także pod uwagę możliwości majątkowe pozwanego. Sąd musiał ocenić, czy wszystkie nieruchomości, jakie posiada pozwany, są mu niezbędne, czy przynoszą dochód, bądź też ewentualnie czy nie powinny być racjonalnie wykorzystywane, czy też spieniężone. Argumentem w tej sprawie nie może być posiadanie kredytów. Racjonalnym rozwiązaniem jest wynajęcie mieszkania w W. oraz w Ł., co pozwala na uzyskanie dochodu. W ostateczności pozwany może sprzedać jedną z posiadanych przez niego nieruchomości, co pozwoli na uzyskanie środków na utrzymanie syna do czasu jego samodzielności. Porównując pierwotną cenę nabycia nieruchomości w Ł. należy przyjąć, iż możliwe

do uzyskania środki pozwoliłyby na zapewnienie zasądzonych w niniejszym postępowaniu alimentów. Odbyłoby się to bez uszczerbku dla dochodów pozwanego, jak i jego potrzeb mieszkaniowych. W dalszym ciągu pozwany dysponowałby połową domu w N. (stanowiącą niezależny lokal), mieszkaniem w W., udziałem w kolejnym mieszkaniu w W. i działką letniskową.

Przy uwzględnieniu dochodów, które zadeklarował pozwany, przy uwzględnieniu korzyści możliwych do uzyskania z majątku, w ocenie sądu, możliwe do uzyskania dochody pozwanego są większe niż 10 000 zł miesięcznie.

Sąd uwzględnił także, że pozwany jest obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na dwójkę starszych dzieci z poprzedniego związku w łącznej kwocie 1600 zł. Sąd nie brał pod uwagę alimentów na najstarszą, dorosłą już córkę pozwanego, albowiem są to alimenty zaległe, zatem zadłużenie powstało z winy pozwanego, a ponadto jak sam wskazał pozwany spłaty będzie dokonywał jeszcze tylko przez 3 miesiące.

W ocenie sądu, środki które pozwany uzyskuje z wynagrodzenia za pracę pozwalają mu na pokrycie swoich bieżących potrzeb oraz dotychczas zasądzonych alimentów, natomiast środki, które uzyskuje z pozostałych elementów majątku, pozwalają mu na pokrycie wszystkich pozostałych potrzeb, w tym udziału w kosztach utrzymania małoletniego syna E..

Ustalając wysokość alimentów sąd nie chciał dopuścić do sytuacji, w której pozwany byłby przekonany, że został pozbawiony wszystkich możliwych środków, albowiem wówczas pozwany mógłby przedstawić argument, że w tej sytuacji, nie będzie posiadał środków pozwalających mu na odbywanie kontaktów z synem.

Obowiązek przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb małoletniego powoda spoczywa na obojgu rodzicach. Faktem jest, iż matka małoletniego obecnie nie pracuje, zawiesiła także działalność gospodarczą, jednakże poszukuje pracy, zaś jak sama podała, uważa, że będzie uzyskiwać dochód na podobnym poziomie jak poprzednio. Mając na uwadze wysokość dotychczas osiągniętych dochodów przez matkę małoletniego oraz wysokość czynionych wydatków już po utracie pracy, Sąd uznał, iż będzie w stanie wygospodarować kwotę brakującą na zaspokojenie pozostałych usprawiedliwionych potrzeb syna. Z tytułu rozwiązania stosunku pracy uzyskała od pracodawcy znaczną kwotę, która pozwala na utrzymanie jej i syna przez dłuższy czas do rozpoczęcia kolejnej pracy. Jednocześnie zdaniem Sądu możliwości zarobkowe matki powodów uniemożliwiają obciążanie jej kosztami utrzymania dziecka w większym zakresie, tym bardziej, iż pozwany ma sporadyczny kontakt z synem.

Kierując się wszystkimi wyżej wymienionymi względami Sąd doszedł do przekonania, iż J. S. winien łożyć tytułem alimentów większą kwotę niż uznawana przez niego kwota alimentów w wysokości 700 zł miesięcznie. Jako adekwatną Sąd przyjął kwotę 1600 zł miesięcznie począwszy od dnia wniesienia pozwu, tj. od 2 czerwca 2017 r., a nie od 1 czerwca 2017 r., albowiem alimenty sprzed daty złożenia powództwa należą się w sytuacji, w której potrzeby zostały pokryte np. ze środków podlegających spłacie czyli kredytów i pożyczek, bądź pozostały jeszcze jakieś potrzeby, które mogą być pokryte z obecnie uzyskanych środków. W ocenie Sądu takie okoliczności co do dnia 1 czerwca 2017 r. nie zostały wykazane.

Kwota zasądzonych alimentów, zdaniem sądu, mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, pozwala też, uwzględniając dodatkowo obowiązek alimentacyjny A. S. na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda w całości.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro, orzeczono jak w punkcie I sentencji, oddalając powództwo małoletniego w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności został wyrokowi w punkcie I nadany na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył pozwanego kosztami sądowymi w zakresie uwzględnionego powództwa, na które składa się opłata od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy prawa.